

خاطر آنها متزلزل گردد یا صدور مواد خام این کشورها را به شرب محدود سازد. یکی از نویسندگان مطبوعات می گوید: داروایان برای کنترل جمعیت آفریقا و آسیا جلی اشک می ریزند ولی نمی توان از یک انسان گرسنه و بیمار انتظار داشت که برای حفظ رفاه و آسایش معین و شفا از تنها سرگرمی طبیعی و حتی در بسیاری از موارد مداومش یعنی تولید

نسل چشم ببوشد چون کاهش جمعیت در زندگی کوتاه او اثر چندانی ندارد! (۱) در پایان این مقال به یاد نگار دانشمندی می افیم که عمر خود را در شناخت گرسنگی و آثار و عوارض آن سپری ساخته است چنانکه می گوید: «مناطق پررنگ گرسنگیهای بومی در سرزمینهای مستعمراتی قرار دارند» (۲)

(۱) گزارشگر روزنامه اطلاعات صادق زنده اطلاعات ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۳

(۲) دوزخ دو کاسر و نویسنده کتاب اسان گرسنه

وراثت عادت

یکی از جراثمدطبی آمریکا ضمن بیان وراثت صفات زشت، خصوصاً زیادهای اعتیاد به شرابخواری، تاریخ یک خانواده را چنین نقل می کند:

در سال ۱۸۲۷ زنی که در آلودگی و اتحراف شهرت کاملی داشت، درگذشت، در ظرف چندسال شماره فرزندان و نوادگان او به ۸۰۰ نفر رسید که ۷۰۰ نفر آنها در فواصل مختلف، به علت ارتکاب جرم و اشغال خلاف به دادگاهها جلب شده و به کبش رسیدند.

از این ۷۰۰ نفر ۷۷ نفر به مرکز سبکسوزی گردیدند، از همین خانواده فاسد ۱۲۷ روسپی به وجود آمد که خود ازوشی می کردند. ۳۴۲ نفر افراد تنبل و آواره باز آمدند که دقیقه ای از افراط در شرابخواری کوتاهی نداشتند.

الته زبانهای اعمال تنگین این افراد تنها متوجه مردم نبود، بلکه میلهای نیز دولت را متضرر کردند زیرا دولت در جریان بازداشت و محاکمات افراد این خانواده جمعا ۹۰۰/۰۰۰ لیره صرف نموده بود.

(مجله کانون سردفتران سال ۱۵ شماره ۳-۲)